

Драбівці

С. Драбівці розташовані за 12 км на північ від райцентру в басейні річки Золотоношка, біля шосейної дороги Золотоноша – Шрамківка. Село, ймовірно, засноване в другій чверті XVII ст.

Ще в 1794 р. була споруджена дерев'яна Свято- Троїцька церква , старе приміщення якої збереглося й донині, яка стала провідним духовним центром Драбівців, де свої душі лікують віруючі православної церкви.

Проте архівні документи називають іншу дату – 1765 рік. Про спорудження цієї церкви у 1767 році в Переяславсько-Бориспільську консисторію доповідав протопіп Золотоніського духовного правління Василь Петрашевич, а її першим священиком був Кость Антипович З

Церква була побудована як традиційна тризрубна одноверха, з восьмигранним центральним зрубом та шестигранним бабинцем.

Її тричі переносили з місця на місце, остаточно — у 1905 році, неодноразово перебудовували. Проте, до нашого часу споруда дійшла в спотвореному вигляді, внаслідок великої перебудови у 1864 році, що була пов'язана з необхідністю збільшити церкву — вона була підігнана до нави взірців типових так званих єпархіальних церков, що будувались у другій половині XIX століття за шістьма проектами, затвердженими синодом у 1841 році. До північної і південної стін приставили бічні крила, вирубавши в стінах прямокутні прорізи. Добудовуючи дзвіницю зрубали західну, південно-західну та північно-західну стіни бабинця. Одночасно змінили форму склепіння у вівтарі, а у бабинці — на пласке перекриття. Кінцево церква була спотворена ще й зовнішнім декором, прибудовою портиків при вході в дзвіницю та бічних крил, ліквідацією граней вівтаря і піддашся, заміною форми дахів та бані. В цей час церква була ошальована.

У 1982 р. архітектори Г. Крук, І.Могитич та Я.Швець розробили план реставрації цієї сакральної споруди, відповідно до якого церкві мали повернути її автентичний (первісний) вигляд. Для цього вирішили розібрати усі добудови, відтворити баню, ліхтар, маківку, піддашся, а також – п'ятисхилі дахи над бабинцем і вівтарем. Тому власне у 1990 р. працівники Львівської реставраційної майстерні під керівництвом Миколи Якимовича згідно з цим проектом відреставрували церкву (крім форми бані). Нетрадиційним для дерев'яної архітектури Середнього Подніпров'я залишилося гонтове покриття храму, а також – мурована ризниця.

На сьогодні церква має такий вигляд: дерев'яна, хрестова в плані, одноголова, з дзвіницею, що примикає до західного об'єму. Складається з восьмигранного центрального зрубу, до якого зі сходу примикає гранована п'ятистінна вівтарна частина з різницею та дияконник, а з інших трьох сторін - квадратні в плані зруби. Притвор з'єднує церкву з двоярусною дзвіницею типу восьмерик на четверику, завершеною куполом і головком. Центральний об'єм з великим світловим барабаном, що несе купольне завершення, увінчане декоративним шатром, організовує врівноважену композицію храму. Обсяг дзвіниці створює другу вертикальну вісь і повідомляє композиції динаміку. В об'ємно-просторову структуру і декоративному оформленні споруди простежуються риси класицизму, виявлені в чотириколонним портиками з трикутними фронтонами, які акцентують західний, північний і південний фасади в формі завершень, розвинених карнизах з різьбленими підзорами, в кокошниках по периметру купола дзвіниці.

Елементи класицизму храм отримав під час перебудови при останньому перенесенні пам'ятника. В інтер'єрі простір всіх обсягів об'єднано навколо висотно розкритою до верху ліхтарика голови, поставленої на високий барабан, що виростає з залома. Зв'язки в основації підбарабанного шатра і зімкнутого зрубного зводу орнаментовані фігурною порізкою.

Пам'ятник є характерним твором дерев'яної архітектури Подніпров'я з елементами класицизму

Нині **Свято-Троїцька церква у с. Драбівці** Золотоніського району Черкаської області залишається типовим витвором народної дерев'яної архітектури XVIII ст., є діючим храмом Української православної церкви Київського патріархату і охороняється державою.